

VÍPIOV

*vúriov ouadívai pikroðáfnu

Το φάντασμα της δικαιοσύνης

Δικαιοσύνη είναι κανείς να μη μπορεί να συσσωρεύσει περισσότερη ισχύ έναντι κάποιου άλλου. Με βάση αυτό, το δίκαιο του Κράτους (σύνταγμα), δε μπορεί να είναι δίκαιο εφόσον νομιμοποιεί τη διαφορά ισχύος. Είτε αυτή η διαφορά ισχύος έγκειται στο χρήμα και στη δυνατότητα να πλουτίζει κάποιος (εκμεταλλευόμενος την εργασία άλλων) είτε από την άσκηση εξουσίας, κατέχοντας μια αξιωματική θέση ή μια προνομιακή σχέση κυριαρχίας. Η κοινωνία στην οποία ζούμε είναι άδικη με πολλούς τρόπους, μέσω πολλαπλών συστημάτων ιεραρχίας, εκμετάλλευσης και προνομίων (τάξη, φυλή, φύλο κ.λπ.).

Ισονομία – Ισότητα

Έχουμε συνηθίσει, γαλουχημένοι μέσα στο υπάρχον σύστημα αξιών, να συγχέουμε την ισονομία με την ισότητα. Το σύνταγμα θεσμοθετεί βάση της ισονομίας, δηλαδή απέναντι στο νόμο του Κράτους θεωρητικά αντιμετωπίζονται όλοι ως ίσοι.

"Φυσικά και είμαστε όλοι ίσοι απέναντι στο νόμο. Απαγορεύεται το ίδιο στους πλούσιους όσο και στους φτωχούς, να κοιμούνται κάτω από γέφυρες, να ζητιανεύουν και να κλέβουν ψωμί"

Ανατόλ Φρανς

Άρα η ισονομία δεν σημαίνει και ισότητα.

* Τα κείμενα που δημοσιεύονται στο "νύριον" μπορεί να μην είναι πάντα αποτέλεσμα συλλογικής συμφωνίας, ωστόσο την ευθύνη δημοσίευσή τους φέρει η συνέλευση του στεκιού

Δυτικοευρωπαϊκή πραγματικότητα

Στις αστικές δημοκρατίες των προηγμένων χωρών της Δ.Ευρώπης οι νόμοι θεσμοθετούνται από την πλειοψηφία των βουλευτών που ανήκουν σε κόμματα, τα οποία με τη σειρά τους έχουν στηριχθεί από την χρηματοδότηση των οικονομικά ισχυρών, ώστε να καταφέρουν να εκλεγούν. Ως εκ τούτου οι νόμοι αυτοί συμπεριλαμβάνουν την υποχρέωση των κομμάτων απέναντι στους χρηματοδότες τους. Με αυτόν τον τρόπο λειτουργούν όλες οι αστικές δημοκρατίες, με νομοθετήματα που υπαγορεύονται από τις επιταγές των ισχυρών και εξυπηρετούν τα οικονομικά και πολιτικά συμφέροντα τους. Τα κόμματα οφείλουν να ξεπληρώσουν τις υποχρεώσεις που προκύπτουν από την εν λόγω «στήριξη».

Αυτό λοιπόν που ονομάζεται «κράτος δικαίου» είναι το δίκαιο της επιβολής των ισχυρών. Δηλαδή το δίκαιο των κρατούντων και των προνομιούχων αυτής της ισχυρής μειοψηφίας που κάνει κουμάντο. Άλλωστε το λόμπινγκ έχει γίνει μια καθόλα θεσμική διαδικασία.

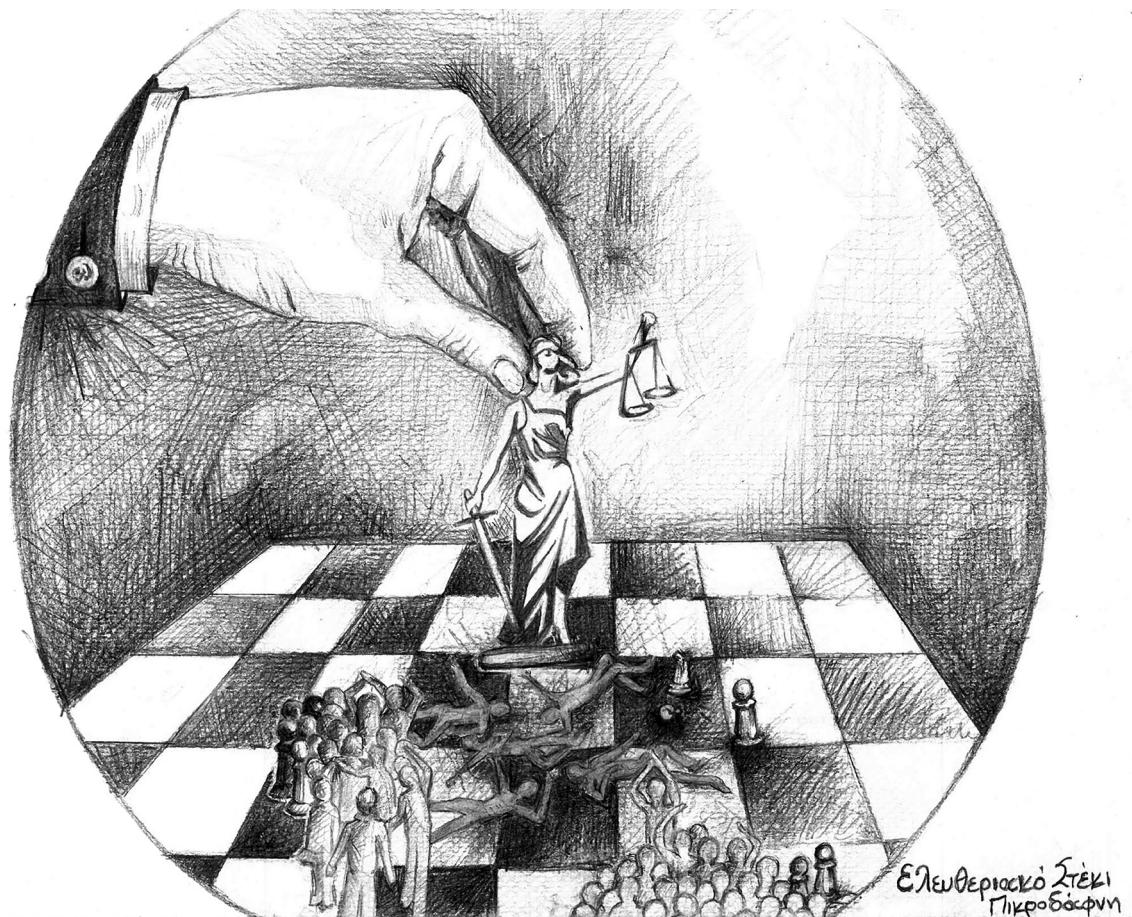
Στις Βρυξέλες, για παράδειγμα, φιλοξενούνται περίπου 25.000 λομπίστες, με συνολικό ετήσιο προϋπολογισμό πάνω από τρία δις ευρώ για την επιφροή των πολιτικών της Ε.Ε. στην κατεύθυνση του συμφέροντος των εταιρειών που εκπροσωπούν. Μάλιστα 7.500 χιλιάδες απ' αυτούς είναι διαπιστευμένοι στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Ο Φραντσέσκο Τζόρτζι, σύντροφος, της συλληφθείσας για δωροδοκία από την κυβέρνηση του Κατάρ, Εύας Καιλή, αποτελεί ένα τρανταχτό παράδειγμα. Ο Τζόρτζι είναι έμπειρος Κοινοβουλευτικός Σύμβουλος στον τομέα των εξωτερικών υποθέσεων και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Κατάγεται από την Ιταλία και εργάζεται ως βοηθός σε γραφείο Ιταλού Ευρωβουλευτή, στην ίδια ομάδα των Ευρωπαίων Σοσιαλιστών. Δηλαδή είναι λομπίστας...

Ελληνική Μαφία

Αν οι παραπάνω διαδικασίες μοιάζουν με μια παραθεσμική κανονικότητα, στην Καμόρα της Ελλάδας τα πράγματα δεν πάνε πίσω.

Σε αυτήν την εκδοχή λοιπόν ...

•Τα κοράκια που αρπάζουν τα σπίτια του κόσμου (κόκκινα δάνεια) μπορούν να είναι παράλληλα βουλευτές της κυβέρνησης και να ψηφίζουν, μαζί με τους κουμπάρους τους, νόμους προς όφελός τους (Πάτσης - Πέτσας - Καφάτος).

•Η διορισμένη εισαγγελέας για τον έλεγχο της νομιμότητας των υποκλοπών της Ε.Υ.Π. όπως μας λέει η έκθεση της ΑΔΑΕ, υπέγραψε 41.000 (!) εισαγγελικές διατάξεις παρακολούθησης πολιτών για λόγους «εθνικής ασφάλειας» σε τρία χρόνια (782 εργάσιμες μέρες). Με δεδομένα ότι η κάθε διάταξη περιλαμβάνει, κατά νόμο, αναλυτική εξέταση στοιχείων και λεπτομερή γνωμάτευση και ότι η εν λόγω κυρία υπέγραψε 52,4

τέτοιες γνωματεύσεις, κατά μέσο όρο, την ημέρα (!), έχουμε τη δυνατότητα να αντιληφθούμε τους όρους που αυτές οι υπογραφές έμπαιναν από την Βασιλική Βλάχου.

•Ο πρωθυπουργός της χώρας θέτει στην απόλυτη δικαιοδοσία του, ως πρώτο νόμο μετά την εκλογή του, την Εθνική Υπηρεσία Πληροφοριών. Διορίζει δικούς του σε κομβικές θέσεις της Ε.Υ.Π. και φροντίζει να αγοραστεί παράνομο λογισμικό παρακολουθήσεων (predator), όπου μέσω αυτού παρακολουθεί από δημοσιογράφους, δικαστικούς και πολιτικούς αντιπάλους έως και το μισό υπουργικό συμβούλιο.(Κ.Μητσοτάκης, Γ.Δημητριάδης, Γ.Λαβράνος, Λ.Τσιονάρας)*

•Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, Ντογιάκος αντί να διατάξει έρευνα για το σκάνδαλο των υποκλοπών, διατάσσει έρευνα για τον τρόπο που διέρρευσε το σκάνδαλο. Ενώ οι δημοσιογράφοι που το αποκάλυψαν και οι πληροφοριοδότες τους, απειλούνται μέσω τηλεόρασης, με 10ετή κάθειρξη από την Ν.Μπακογιάννη και τον Α.Γεωργιάδη.

•Η υπόθεση greek police mafia με 17 κατηγορούμενους, με εμπλεκόμενους ανώτατα στελέχη της Ε.Λ.Α.Σ. και της αντιτρομοκρατικής καθώς και δικηγόρους, με κέρδη γύρω στο 1 εκατ. το μήνα για προστασία σε 900 οίκους ανοχής και καζίνο. Τρείς δολοφονίες, ανάμεσα τους και του Γ. Καραϊβάζ, που ερευνούσε τη δολοφονία κεντρικού προσώπου της υπόθεσης. Η υπόθεση βέβαια καταλήγει σε απαλλακτική πρόταση του εισαγγελέα καθώς τα στοιχεία της δικογραφίας, από έρευνα της Ε.Υ.Π. και της αστυνομίας, θεωρήθηκαν ελλιπή.

•Ερευνητές δημοσιογράφοι αν δεν δολοφονούνται (Καραϊβάζ), σέρνονται σε δικαστικές αίθουσες ως κατηγορούμενοι για την αποκάλυψη σκανδάλων. (ΚΕΕΛΠΝΟ, Λίστα Λαγκάρντ, Novartis)

•Εισαγγελέας που επιλέγουν να λειτουργήσουν σύμφωνα με το νόμο, τοποθετούνται εξίσου στο εδώλιο του κατηγορουμένου ως «σκευωροί» (Τουλουπάκη).

Τα δε σκάνδαλα μετατρέπονται σε σκευωρίες σκοτεινών κύκλων, ενώ στο εξωτερικό υπάρχουν ήδη καταδικαστικές αποφάσεις για τα συγκεκριμένα σκάνδαλα (Novartis). Όλα αυτά έρχονται να προστεθούν σε μια σειρά σκανδάλων διασπάθισης δημοσίου χρήματος δισεκατομμυρίων ευρώ (Siemens, Εξοπλιστικά, λίστα Πέτσα, Φαρμακευτικές εταιρίες, Λαυρεντιάδης, Energa, Ellas Power κ.τ.λ.). Οι πρωταγωνιστές των οποίων επιχειρούν ελεύθερα και κάνουν την ζωάρα τους εις βάρος μας.

Στον αντίποδα, φτωχές γυναίκες τρώνε ποινές 20ετούς κάθειρξης για παραποίηση απολυτηρίου Λυκείου, ώστε να μπορέσουν να εργαστούν ως καθαρίστριες. Την ίδια ώρα που Τραπεζικοί απολαμβάνουν το ακαδίωκτο και σπίτια φτωχών εκπλειστηριάζονται για χρέος 10.000 ευρώ.

ΠΑΙΔΟΒΙΑΣΤΕΣ, όπως ο Λιγνάδης και ο βουλευτής της Ν.Δ. Γεωργιάδης, μεγαλόσχημοι **ΒΙΑΣΤΕΣ** όπως τα αδέρφια Λεβέντη (Coca Cola ellas), **νοικοκυραίοι και μπάτσοι ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ, ΜΑΣΤΡΟΠΟΙ και ΕΚΒΙΑΣΤΕΣ** κυκλοφορούν ελεύθεροι απολαμβάνοντας τα προνόμια της εξουσίας τους, καθώς τα θύματα θεωρούνται άνθρωποι δεύτερης κατηγορίας (δολοφονία Ζακ Κωστόπουλου, δολοφονία Σαμπάνη, δολοφονία Φραγκούλη, δολοφονία Μάγγου, βιασμός μέσα στο Α.Τ. Ομόνοιας, υπόθεση του μπάτσου Μπουγιούκου για κύκλωμα trafficking, υπόθεση greek police mafia..).

Ενώ αναρχικοί καταδικάζονται (πρωτόδικα) σε 19 χρόνια κάθειρξη για περίθαλψη τραυματία συντρόφου τους (Β.Σταθόπουλος). Πολιτικοί κρατούμενοι βρίσκονται σε κατάσταση ομηρίας με δυσμενείς μεταγωγές μέσα στη νύχτα, απαγόρευση αδειών και πολλά άλλα, που αντικατοπτρίζουν την εκδικητική μανία των κρατούντων για τους ελάχιστους που δεν τους φοβήθηκαν. Ταυτόχρονα μετανάστες καταδικάζονται ως διακινητές σε 250 χρόνια φυλακή στις γνωστές πλέον δίκες του «μισάωρου».

Όλα τα παραπάνω αναδεικνύουν ότι η ελληνική δικαιοσύνη επηρεάζεται άμεσα από τα μεγάλα συμφέροντα και «δικάζει» μεροληπτικά υπέρ τους, ως θεσμικός υπηρέτης τους. Καθημερινά διαπιστώνουμε πως

η δικαιοστική εξουσία είτε στην ελληνική είτε στην ευρωπαϊκή εκδοχή της, είτε με θεσμικό είτε με παραθεσμικό τρόπο, είναι δομημένη εξ αρχής έτσι ώστε να διατηρούν οι λίγοι την ισχύ τους. Και αυτό γιατί η Δικαιοσύνη τους, είναι η δικαιοσύνη του κράτους των ισχυρών συμφερόντων και επιβάλλεται μέσω της εξουσιαστικής οργάνωσης της κοινωνίας.

Μόνο μια αντιεραρχικά, αυτοοργανωμένη κοινωνία ελεύθερων και ίσων θα μπορούσε να λειτουργήσει δίκαια. Και αυτό γιατί μια κοινωνία κοινοκτημοσύνης και κοινωνικής αυτοοργάνωσης δομείται πάνω στη βάση της ισότητας όλων, πράγμα που αποκλείει την απόκτηση ισχύος από έναν ή λίγους.

Διότι μπορεί οι νόμοι να αποτυπώνουν τον συσχετισμό δυνάμεων ανάμεσα στα διαφορετικά λόμπι και τις σχέσεις εξουσίας, αλλά υπάρχει και το δίκαιο των «από τα κάτω» με τους αγώνες και τις διεκδικήσεις μας έναντι του κράτους και των καπιταλιστικών συμφερόντων. Αυτές οι μικρές ή μεγάλες νίκες κατακτήθηκαν όσες φορές η κοινωνία συσπειρώθηκε, διεκδίκησε και άλλαξε τη θέση της μέσα σε αυτόν τον συσχετισμό.

Δεν θα σταματήσουμε ποτέ να βαδίζουμε οραματιζόμενες/οι μια ελευθεριακή κοινωνία, προτάσσοντας την κοινωνική χειραφέτηση και αυτονομία, την αλληλεγγύη και την ισότητα, όσο δυστοπικό κι αν είναι το παρόν.

* Τα χρήματα, φαίνεται ότι προέρχονταν από τα **κρυφά κονδύλια της ΕΥΠ** και από τις **απόρρητες δαπάνες της Krikel με το υπουργείο Προστασίας του Πολίτη**.

Και ο πόλεμος συνέχιζεται... Και η κρίση βαθαίνει...

Τους τελευταίους μήνες οι εξελίξεις στο μέτωπο του πολέμου στην Ουκρανία τρέχουν με ραγδαίους ρυθμούς ενώ τον τελευταίο μήνα παρατηρείται μια επικίνδυνη στασιμότητα με τις μάχες να έχουν επικεντρωθεί σε περιοχές της ανατολικής περιφέρειας του Ντονετσκ. Τους προηγούμενους μήνες προηγήθηκε η έκρηξη στους αγωγούς Nord Stream I και Nord Stream II που αποτελούν βασικές οδούς διοχέτευσης φυσικού αερίου από την Ρωσία προς την Ευρώπη. Ένα γεγονός που εγείρει υποψίες καθότι αν και οι δύο αγωγοί δεν λειτουργούσαν παρ' όλα αυτά περιείχαν αέριο υπό πίεση και σε κάθε περίπτωση μια τέτοια εξέλιξη αποτελεί ανασταλτικό παράγοντα στις σχέσεις Ρωσίας – Ευρώπης, την στιγμή μάλιστα που η ενεργειακή ανάγκη της δεύτερης είναι τεράστια. Στη συνέχεια, έχουμε, αρχές Οκτωβρίου, την απόφαση της Ρωσίας για διεξαγωγή δημοψηφίσματος στις περιοχές Ντόνετσκ, Λουγκάνσκ, Ζαπορίζια και Χερσώνα με διακύβευμα την προσάρτηση τους στην Ρωσική Ομοσπονδία. Στα δημοψηφίσματα που διεξήχθησαν κάτω από αδιευκρίνιστες συνθήκες καθώς η πληροφόρηση είναι ελάχιστη, η προσάρτηση οριστικοποιήθηκε και η Ρωσία στο εξής

μετασχηματίζει τον χαρακτήρα του πολέμου από μια αφηρημένη υπεράσπιση αμφιλεγόμενων περιοχών σε υπεράσπιση εδαφών εντός της επικράτειας της. Γεγονός που δεν προσφέρει περιθώρια παρερμηνειών αφού ξεκάθαρα τοποθετεί την Ρωσία αποκλειστικά υπεύθυνη να εφαρμόσει την γεωπολιτική της ατζέντα σ' ένα περιβάλλον αρκετά πιο ευνοϊκό από πριν.

Όλο αυτό το διάστημα οι συνέπειες του πολέμου έχουν απλωθεί πολύ πιο έξω από τα σύνορα των δύο χωρών με ένα ισχυρό αντίκτυπο να αγκαλιάζει αρχικά την Ευρωπαϊκή επικράτεια και στην συνέχεια την υπόλοιπη υφήλιο. Η Ευρώπη όντας άμεσα εξαρτημένη από την Ρωσική ενέργεια αντιμετωπίζει με ιδιαίτερη δυσκολία την ανάγκη να ανταπεξέλθει στην ραγδαία αύξηση των τιμών του φυσικού αερίου και αναζητά εναλλακτικούς τρόπους τροφοδοσίας. Μετά τις κυρώσεις εις βάρος της Ρωσίας με αφορμή την εισβολή στην Ουκρανία, οι οποίες μέχρι τον Δεκέμβρη του 2022 έφταναν τα 9 πακέτα, οι τιμές σε φυσικό αέριο, πετρέλαιο και διάφορα είδη μετάλλων, προερχόμενα από την Ρωσία, εκτοξεύθηκαν.

Κάτι όμως που δεν πρέπει να μας αποπροσανατολίζει γιατί η ενεργειακή κρίση έχει ξεκινήσει πολύ πιο νωρίς σε σχέση με τον πόλεμο στην Ουκρανία. Ήδη από το 2021 οι τιμές σε φυσικό αέριο και πετρέλαιο έχουν ανοδικές τάσεις και αυτό γιατί υπάρχει στρατηγική στόχευση εγκατάλειψης ρυπογόνων ενεργειακών

πόρων και στροφή σε πιο «πράσινες» μορφές παραγωγής ενέργειας. Αυτό το καλοδουλεμένο σχέδιο έρχεται να εξυπηρετήσει τους μεγάλους επιχειρηματικούς ομίλους που θα επωφεληθούν από την κατασκευή υποδομών που υποτίθεται προστατεύουν το περιβάλλον. Όπως τα μεγάλα αιολικά πάρκα που στο βωμό τους θυσιάζονται δεκάδες στρέμματα δάσους, ισοπεδώνονται εκτάσεις και καταστρέφεται βίαια η βιοποικιλότητα ολόκληρων περιοχών. Αυτό αποτελεί σαφή οδηγία της ΕΕ για απολιγνητοποίηση και στροφή από ρυπογόνες μορφές εκμετάλλευσης των φυσικών πόρων σε πιο φιλικές προς το περιβάλλον.

Η ΕΕ όμως δεν είναι ακόμα έτοιμη για άμεση ενεργειακή απεξάρτηση από την Ρωσία, οι ΗΠΑ που καιροφυλακτούν ευελπιστούν σε μια τέτοια αλλαγή προκειμένου να βρουν εύφορο έδαφος στην διανομή του πανάκριβου LNG τους. Ποντάρουν στην ρήξη των σχέσεων Ευρώπης – Ρωσίας για να ικανοποιήσουν την δική τους ατζέντα. Υπό αυτό το πρίσμα, το πλήγμα που αναφέρθηκε προηγουμένως στους αγωγούς Nord Stream I και Nord Stream II δε θα ήταν καθόλου απίθανο να ήταν έργο δικό τους. Η ΕΕ όμως και πάλι χρειάζεται πάνω από μια δεκαετία να εφαρμόσει το πλάνο της «πράσινης μετάβασης» και σε όλο αυτό το διάστημα το φυσικό αέριο αποτελεί πολύτιμο ενεργειακό πόρο στην εξασφάλιση των ενεργειακών της αναγκών. Η εισαγωγή LNG αυτή την στιγμή δε πρέπει να ξεχνάμε ότι όχι μόνο βρίσκεται σε περιορισμένη διαθέσιμη ποσότητα αλλά υπολείπεται των υπολοίπων λόγω απουσίας κατάλληλων υποδομών μεταφοράς και αποθήκευσης εντός της ΕΕ. Όλα αυτά, είναι αναγκαίο να επισημανθεί ότι συμβαίνουν μέσα σε ένα περιβάλλον έντονων εσωτερικών αντιθέσεων εντός της ΕΕ και σημαντικών ανταγωνισμών που μετά την έναρξη του πολέμου έχουν οξυνθεί.

Όσο ο πόλεμος συνεχίζεται η κρίση σε όλα τα επίπεδα βαθαίνει και οι παγκόσμιες ισορροπίες κρέμονται από μια λεπτή κλωστή. Στα δικά μας, πέρα από το όλο και αυξανόμενο κόστος ζωής που αποτελεί, όπως αναφέραμε και παραπάνω, συνέχεια μιας διαδικασίας φτωχοποίησης που σχετίζεται με τον πόλεμο στην Ουκρανία αλλά δεν ξεκινά ούτε τελειώνει εκεί, οι συνθήκες διαβίωσης για τους από τα κάτω αυτής της κοινωνίας εξακολουθούν να δυσχεραίνουν.

Η παλινόρθωση παλιών αφηγημάτων που θυμίζουν μετεμφυλιακές εποχές, οι αυξημένες εξουσίες και ο αναπροσαρμοσμένος ρόλος της αστυνομίας ως τοποτηρητής και θεματοφύλακας της ομαλής αναπαραγωγής του κεφαλαίου, η απαξίωση του «κοινωνικού» κράτους και η άλωση του από το ιδιωτικό κεφάλαιο, η επένδυση από πλευράς κυβέρνησης στον εθνικισμό και την ρητορική μίσους, η γενικότερη πνευματική ένδεια που συσκοτίζει την κριτική μας σκέψη, προαναγγέλλουν την μετάβαση σε μια νέα εποχή πολύ πιο σκληρή και αδίστακτη. Οφείλουμε να αντισταθούμε, ανεπηρέαστοι από την προπαγάνδα που εξυπηρετεί μόνο τα πολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα, σχηματίζοντας αυτοοργανωμένες κοινότητες αγώνα και αλληλεγγύης ως ανάχωμα στις ζοφερές μέρες που έρχονται. Να κρατήσουμε την αξιοπρέπεια μας ακέραιη με όσες δυνάμεις μας απομένουν.

ΚΑΜΙΑ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΕΜΟΥΣ ΤΟΥΣ ΚΑΜΙΑ ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ ΣΤΙΣ ΚΡΙΣΕΙΣ ΤΟΥΣ

Ακρίβεια για εμάς, σημαίνει κέρδη για τα αφεντικά...

Από το Φθινόπωρο του 21 βιώνουμε αλλεπάλληλες αυξήσεις τιμών στα είδη πρώτης ανάγκης και στην ενέργεια (θέρμανση-καύσιμα). Η ακρίβεια πλέον έχει διαδεχτεί την πανδημία ή πιο κομψά η ενεργειακή κρίση έχει διαδεχτεί την υγειονομική που με τη σειρά τής αντικατέστησε τη δημοσιονομική/κρίση χρέους κ.ο.κ. Το κόστος διαβίωσης αυξάνεται ραγδαία, οι μισθοί παραμένουν καθηλωμένοι. Οι αυξήσεις του βασικού μισθού που ανακοινώνονται, εκτός του ότι είναι πολύ μικρότερες από τις αυξήσεις των τιμών, αφορούν αυτούς που παίρνουν αυστηρά το βασικό μισθό. Δηλαδή περίπου 613 ευρώ καθαρά. Όσοι παίρνουν έστω και λίγα ευρώ παραπάνω, η μοναδική περίπτωση να δικαιούνται αύξηση είναι αν ξεκίνησαν να δουλεύουν πριν το 2009.

Τους πρώτους μήνες, οι αναλύσεις των ΜΜΕ και των ειδικών μιλούσαν για πράσινη μετάβαση, ποσοτική χαλάρωση και αδυναμία κάλυψης της ζήτησης. Τα παραπάνω επισκιάστηκαν μετά την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία και από την Άνοιξη του 22 όλα χρεώνονται στον πόλεμο. Αναμασώντας το γνωστό αφήγημα, προσπαθούν (όπως πάντα) να παρουσιάσουν τα αποτελέσματα συγκεκριμένων πολιτικών και οικονομικών αποφάσεων σαν φυσική νομοτέλεια.

Όμως, η απελευθέρωση των αγορών ενέργειας, οι ιδιωτικοποιήσεις, τα χρηματιστήρια ενέργειας και ρύπων, οι επενδύσεις σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και την ηλεκτροκίνηση, είναι οι τρόποι που έχουν επιλέξει οι ελίτ για να συνεχίσουν την κερδοσκοπία και τη λεηλασία της φύσης με πρόσχημα την κλιματική αλλαγή. Αυτοί που κατέστρεψαν το περιβάλλον στο όνομα της οικονομικής μεγέθυνσης και ευημερίας, τώρα τζογάρουν με τις τιμές ηλεκτρικού ρεύματος και φυσικού αερίου και φυτεύουν παντού ανεμογεννήτριες (γιατί όχι και κανένα πυρηνικό εργοστάσιο) στο όνομα της απολιγνιτοποίησης και της βιώσιμης ανάπτυξης.

Αντίστοιχα, τα προγράμματα ρευστότητας, οι μειώσεις επιτοκίων και οι αυξήσεις των δημοσίων δαπανών από την ΕΕ την περίοδο της πανδημίας και των lockdown έγιναν ώστε να μην επηρεαστούν τα κέρδη των αφεντικών από την επιβράδυνση της οικονομίας και του διεθνούς εμπορίου. Αυτοί που για δεκαετίες ορκίζονταν στη δημοσιονομική πειθαρχία και τη λιτότητα για να κρατιέται χαμηλά ο πληθωρισμός, τώρα ισχυρίζονται ότι η ποσοτική χαλάρωση θα προσελκύσει νέες επενδύσεις και είναι απαραίτητη για να μην συνθλιβούν από τα υψηλά επιτόκια οι υπερχρεωμένες επιχειρήσεις και ο δημόσιος τομέας. Κι αυτοί που αποθέωναν την παγκοσμιοποίηση και την ελεύθερη κυκλοφορία εμπορευμάτων, υπηρεσιών και κεφαλαίων, τώρα ανακαλύπτουν το προβάδισμα που προσφέρει στους Ασάτες καπιταλιστές σε σχέση με τους δυτικούς και την μεγάλη ευπάθεια και τις δυσλειτουργίες που παρουσιάζουν οι παγκόσμιες αλυσίδες εφοδιασμού.

Τέλος, οι γεωπολιτικοί ανταγωνισμοί, οι περιφερειακές συμμαχίες και οι διακρατικές συγκρούσεις, είναι αναπόσπαστο κομμάτι του καπιταλισμού και της διαίρεσης του κόσμου σε κράτη εδώ και αιώνες. Ο πόλεμος στην Ουκρανία σήμερα, όπως και όλοι οι προηγούμενοι είτε δίπλα μας είτε στην άλλη άκρη του πλανήτη, οφείλεται σε πολύ συγκεκριμένα υλικά συμφέροντα. Την ένταξη ή αποχώρηση από στρατιωτικές συμμαχίες, την πρόσβαση σε πρώτες ύλες και πηγές ενέργειας, το βαθμό ευκολίας που τα κεφάλαια αναπτυγμένων κρατών μπορούν να κινούνται (δηλαδή να παρασιτούν και να λεηλατούν) σε λιγότερο αναπτυγμένες καπιταλιστικές περιοχές και βέβαια την ενίσχυση της πολεμικής βιομηχανίας.

Η ακρίβεια λοιπόν, μπορεί να οφείλεται στον πόλεμο στην Ουκρανία, τα περιβαλλοντικά αδιέξοδα και την στασιμότητα των δυτικών καπιταλισμών σε σχέση με την Κίνα, τη Ρωσία και άλλων περιφερειακών δυνάμεων που σταδιακά αυτονομούνται από τις ΗΠΑ. Όμως όλα αυτά δεν είναι φυσικά φαινόμενα και συμφορές που συμβαίνουν πέρα από τη θέλησή μας. Είναι οι μεθοδεύσεις των από πάνω, οι προσπάθειες που κάνουν έτσι ώστε να βγουν αλώβητοι από τις κρίσεις που οι ίδιοι προκάλεσαν και να συνεχίσουν να αυξάνουν τα κέρδη και την ισχύ τους και εμείς να πληρώνουμε το τίμημα.

Στην Ελλάδα, το καρτέλ της ενέργειας (Μυτιληναίος, Βαρδινογάννης, Λάτσης, Περιστέρης, Κοπελούζος κ.α.) έχει εκτοξεύσει τα κέρδη του τα τελευταία δύο χρόνια. Ειδικά για το ηλεκτρικό ρεύμα έχουν πετύχει

να το πουλάνε στην υψηλότερη τιμή σε όλη την Ευρώπη και το ελληνικό κράτος να καλύπτει ένα μέρος της αισχροκέρδειας πλασάροντάς το σαν στήριξη και επιδότηση των νοικοκυριών. Σε πετρέλαιο και φυσικό αέριο, η κατάσταση δεν είναι πολύ διαφορετική. Ανάλογη είναι η εικόνα και για τα τρόφιμα και τα άλλα είδη πρώτης ανάγκης. Οι συνεχείς αυξήσεις των τιμών έχουν ενισχύσει σημαντικά τα κέρδη των σούπερ μάρκετ και των μεγάλων αλυσίδων λιανικής πώλησης. Αυξημένα είναι και τα δημόσια έσοδα από τον ΦΠΑ και τους άλλους έμμεσους φόρους.

Ταυτόχρονα, τα διάφορα επιδόματα που ανακοινώνονται κατά καιρούς (fuel pass, power pass, επίδομα θέρμανσης, καλάθι νοικοκυριού, food pass) δεν είναι παρά ψίχουλα μπροστά στα υπερκέρδη και τις επιδοτήσεις που μοιράζονται οι εταιρίες. Καταφέρνουν όμως να ξεγελάσουν την κοινωνία που παθητικά περιμένει την επόμενη εξαγγελία και να καλλιεργούν την ψευδαίσθηση ότι οι φιλάνθρωποι ηγεμόνες συναισθάνονται και ενδιαφέρονται για τους υπηκόους τους. Ενώ στην πραγματικότητα συντηρούν και διαιωνίζουν ένα σύστημα που βασίζεται στην αισχροκέρδεια την αδικία και τον κανιβαλισμό και μέσα στο οποίο, όπως διατυπώθηκε σε μια σπάνια στιγμή κυβερνητικής ειλικρίνειας, "όποιος δεν προσαρμόζεται πεθαίνει".

Απέναντι σε όλα αυτά χρειάζεται να καταλάβουμε ότι δεν είμαστε όλοι ίσοι κι όμοιοι, ούτε έχουμε κοινά συμφέροντα με τα αφεντικά. Υπάρχουμε εμείς που παράγουμε τον πλούτο και τα αγαθά που αφθονούν τη σημερινή εποχή και υπάρχουν οι βιομήχανοι, εφοπλιστές, κάθε είδους επενδυτές και το πολιτικό τους προσωπικό, που συσσωρεύουν και διαχειρίζονται αυτό τον πλούτο και φροντίζουν στην κάθε συγκυρία και με κάθε μέσο να διατηρούν και να μεγαλώνουν αυτό το χάσμα. Να μην προσαρμοστούμε στην εξαθλίωση. Να μην κάνουμε εκπτώσεις στις ανάγκες μας για τροφή, στέγαση, ενέργεια, υγεία, μόρφωση, ψυχαγωγία... Να μην λειτουργούμε με λογικές ατομικής ευθύνης και προσωπικού βολέματος.

Η προσαρμογή και η υπακοή δεν είναι η δική μας επιλογή. Επιλέγουμε την αντίσταση και την ανυπακοή. Επιλέγουμε το δρόμο των συλλογικών αυτοοργανωμένων αγώνων, με απεργίες και αυτομειώσεις, απαλλοτριώσεις και δίκτυα άρνησης πληρωμών, με ταξική αλληλεγγύη και αλληλοβοήθεια, με αξιοπρέπεια και ελευθερία.

Για την υπεράσπιση των ελεύθερων και δημόσιων χώρων

Τα τελευταία χρόνια το ολοένα εντεινόμενο ενδιαφέρον του κράτους στρέφεται προς τους ανοικτούς και ελεύθερους δημόσιους χώρους των μητροπόλεων και όχι μόνο.

Κατά τη διάρκεια της covid εποχής παρατηρούμε έντονα την μετατροπή του δημόσιου χώρου, αρχικά, σε εστία ασθενειών και κινδύνου για τη δημόσια υγεία, όπως μας παρουσιαζόταν από τα μμε και τους «ειδικούς» και στη συνέχεια σε πεδίο έντονων κοινωνικών συγκρούσεων. Η όξυνση της κρατικής καταστολής και προπαγάνδας, κατέστησε τους ανοιχτούς δημόσιους χώρους σε πεδίο ανυπακοής και διεκδίκησης της ελευθερίας μέσα στον αστικό χώρο. Θέτοντας ξανά στο προσκήνιο τη ζωτική σημασία που έχουν οι ελεύθεροι χώροι για την ποιότητα ζωής των κατοίκων και της απελευθέρωσης τους από τον εμπορευματικό ορυμαγδό και την ιδιωτικοποίηση.

Οι δυστοπικές εικόνες των μπάτσων, ως στρατός κατοχής να «φυλάσσουν» τις πλατείες και τα πάρκα από παιδιά που θέλουν να παίζουν, νεολαίους που θέλουν να αράξουν και ηλικιωμένους που δεν έχουν άλλη διέξοδο για κοινωνικοποίηση, ελέγχους, εξακριβώσεις και απαγορεύσεις, επιβλήθηκαν ως η νέα κανονικότητα.

Την post covid εποχή ακολούθησε η εντατικοποίηση του ξεπουλήματος της δημόσιας γης με την εφαρμογή του εκτρωματικού αναπτυξιακού νομοσχεδίου, το καμάρι του Άδωνη Γεωργιάδη, που δωρίζει στο ιδιωτικό κεφάλαιο, όχι μόνο, τους δημόσιους χώρους αλλά και το φυσικό περιβάλλον, αποχαρακτηρίζοντας ακόμα και τις περιοχές Natura.

Παράλληλα, μία άλλη τακτική που ακολουθεί η κρατική εξουσία είναι η γκετοποίηση περιοχών και γειτονιών στις πόλεις. Ουσιαστικά, εγκαταλείπονται από τους δημόσιους φορείς-δήμους και στοχεύοντας στην αποκοινωνικοποίησή τους, υποβαθμίζονται πλήρως. Στη συνέχεια, θέλοντας να ικανοποιήσουν τις πολιτικές και οικονομικές τους σκοπιμότητες και συμφέροντα, παρουσιάζουν νέα σχέδια ανάπλασης της εκάστοτε περιοχής, σε επίπεδο δήμου ή περιφέρειας, μέσω ιδιωτικών πρωτοβουλιών (mall), χορηγών, κατασκευαστικών εταιριών και στοχεύοντας στην αναβάθμιση και τον εξευγενισμό, συγκροτούν γειτονίες «καθαρές» και αποστειρωμένες, προσιτές για τους λίγους, που έχουν την οικονομική δυνατότητα να καταναλώνουν διαρκώς.

Το προηγούμενο διάστημα, ο Δήμος Αθηναίων και ιδιωτικές εταιρείες στόχευσαν σε ένα μεγάλο βαθμό στους δημόσιους ελεύθερους χώρους της Αθήνας, από την πλατεία των Εξαρχείων και τον Λόφο του Στρέφη ως το πάρκο Δρακοπούλου, το πάρκο Κύπρου και Πατησίων, το πάρκο Ακαδημίας Πλάτωνος, τον λόφο Φιλοπάππου, το πάρκο Βουτιέ στα Πετράλωνα, το κτήμα Συγγρού κ.α. Η κατασκευή του μετρό στα Εξάρχεια και οι επερχόμενες αναπλάσεις σε όλες τις περιοχές έχουν εξαφανίσει κάθε μορφή πλατείας, πάρκου και πρασίνου, αποκλείοντας τους κατοίκους. Μια τέτοια στρατηγική έχει ως απώτερο σκοπό αφενός την επικράτηση του κεφαλαίου και της εμπορευματοποίησης και αφετέρου τη διάρρηξη του κοινωνικού ιστού. Οι γειτονίες γίνονται αφιλόξενες και απρόσιτες για τους κατοίκους, ιδιαίτερα για τα μεσαία και χαμηλά οικονομικά στρώματα, το κομμάτι της κοινωνίας που βάλλεται από παντού, ειδικά στην παρούσα συγκυρία με την ακρίβεια, τη φτώχεια και την ανεργία που αντιμετωπίζουν. Πρόκειται για ένα σκληρό σχέδιο μετατροπής της φυσιογνωμίας των γειτονιών σε ζώνες κατανάλωσης, με πανάκριβα ενοίκια και rbn, στον εκτοπισμό των κατοίκων από το αστικό κέντρο και κατ' επέκταση βέβαια στην αδυναμία ύπαρξης χώρων κοινωνικών και πολιτικών μαζικών διεργασιών αμφισβήτησης (π.χ. γειτονιά των Εξαρχείων).

Δε θα παραλείψουμε βέβαια να αναφερθούμε και στην επικοινωνιακή φιέστα της κυβέρνησης, και στις περιοχές μας, στον δήμο Δάφνης-Υμηττού, σχετικά με το συγκρότημα εργοστασίων της παλιάς ΠΥΡΚΑΛ, τον Απρίλιο του 2021. Πρόκειται για το σχέδιο δημιουργίας «κυβερνητικού πάρκου», με στόχο να μεταφερθούν εκεί συνολικά εννέα υπουργεία που βρίσκονται στο κέντρο της Αθήνας.

Με πρόσχημα ότι πρόκειται για ένα χώρο 170 στρεμμάτων, στον οποίο απασχολούνται λίγο παραπάνω

από 300 άτομα και ότι η βιομηχανική παραγωγή δεν έχει κανένα λόγο να βρίσκεται εντός αστικού ιστού και ταυτόχρονα μια δημόσια διοίκηση, η οποία εξακολουθεί να καταλαμβάνει δεκάδες νοικιασμένα κτήρια για να εξυπηρετεί τις ανάγκες της στο κέντρο της Αθήνας, η κυβέρνηση παρουσιάζει ξανά το σχέδιο μιας «μοναδικής ευκαιρίας» για αστική ανάπλαση, με φιλικά προς το περιβάλλον κτήρια και «ευτυχισμένους» εργαζόμενους (οι οποίοι θα αναγκαστούν να πηγαίνουν κάθε μέρα στο Λαύριο για δουλειά).

Ωστόσο, όχι μόνο δεν πρόκειται για φιλικό προς το περιβάλλον σχέδιο αλλά και για παραβίαση των συντελεστών δόμησης, αφού η κυβέρνηση προσπαθεί με δόλιους τρόπους να αυξήσει τον συντελεστή δόμησης στο τμήμα που θα χτιστεί. Επιπλέον η τοπική κοινωνία θα επιβαρυνθεί με επιπλέον κυκλοφορία οχημάτων, θέσεων parking, ρύπανση και βέβαια εκτόξευση των ενοικίων.

Αντίστοιχα, με αντιδράσεις και εύλογες ανησυχίες υποδέχθηκε η τοπική κοινωνία του Δήμου Δάφνης-Υμηττού και όχι μόνο, τις πρωθυπουργικές εξαγγελίες για τις παλιές εγκαταστάσεις της ΠΥΡΚΑΛ, με κεντρικό σύνθημα της διαμαρτυρίας τους «η ΠΥΡΚΑΛ ανήκει στην κοινωνία, όχι στην κυβέρνηση και στα υπουργεία».

Απέναντι στα σχέδια τους όμως αντιστέκεται μεγάλο μέρος των κατοίκων των περιοχών αυτών αλλά και αλληέγγυος κόσμος. Όλοι προσπαθούν να κρατήσουν ζωντανές τις γειτονιές τους και να σταματήσουν τη μανία ξεπουλήματος, εμπορευματοποίησης και αποστείρωσης των γειτονιών της πόλης. Συλλογικότητες και συνελεύσεις γειτονιάς εναντιώνονται στην πολιτική εξευγενισμού του κέντρου, στην εμπορευματοποίηση και στην χωρίς όρια τουριστικοποίηση.

Οι αντιστάσεις των από τα κάτω και οι αυτοοργανωμένες δράσεις όπως δενδροφυτεύσεις, καθαρισμοί, κατασκευή παιδότοπων, συναυλίες, θεατρικές παραστάσεις, πορείες γειτονιάς, αποκλεισμοί και παρεμπόδιση εργασιών των συνεργείων κ.α. παρόλη τη σκληρή καταστολή που αντιμετωπίζουν, αποτελούν παραδείγματα υπεράσπισης των ζωών μας και του ζωτικού μας χώρου.

ΑΝ ΔΕΝ ΑΝΤΙΣΤΑΘΟΥΜΕ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΟΙ ΠΟΛΕΙΣ ΜΑΣ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΦΥΛΑΚΕΣ

Για την υπόθεση trafficking της Ηλιούπολης

Στις 5/12 ξεκίνησε η εκδίκαση της υπόθεσης trafficking της Ηλιούπολης (2021) στο Μικτό Ορκωτό. Κατηγορούμενοι ήταν ο μπάτσος Δ. Μπουγιούκος, ο οποίος βίαζε, χτυπούσε και εξέδιδε εξαναγκαστικά την Ε. και την Χ., ο πατέρας της Ε., ο οποίος τη βίαζε από τα 11 της χρόνια, ο πρώην φίλος της Ε. Daniel, ο οποίος την εξέδιδε και ενώ ήταν ανήλικη και δύο ακόμα πρόσωπα, ως συνεργάτες του Μπουγιούκου.

Η δίκη ολοκληρώθηκε στις 23/12 κρίνοντας τον Μπουγιούκο ένοχο για ενδοοικογενειακή βία και εμπορία ανθρώπων (μόνο για την περίπτωση της Ε.) με ποινή 5,5 χρόνια, τον Daniel για εμπορία ανθρώπων, μαστροπεία και κατοχή ναρκωτικών με ποινή 12 χρόνια, ενώ έκρινε αθώο τον πατέρα της Ε. και τους άλλους δύο κατηγορούμενους. Ο Μπουγιούκος βέβαια αποφυλακίστηκε και κυκλοφορεί ελεύθερος...

Η υπόθεση αυτή αποτυπώνει με τον πιο ξεκάθαρο τρόπο την έκφραση της πατριαρχίας και τη δομή των εξουσιαστικών σχέσεων μέσα στις πατριαρχικές κοινωνίες. Ο πατέρας βιαστής κρίθηκε αθώος, αφού η Ε. δεν απέδειξε ότι τη βίαζε από τα 11 της χρόνια. Ο δε εισαγγελέας Χ. Καραγιάννης, αποθέωσε τον κουβαλητή πατέρα, θύμα της πλεκτάνης που του έστησαν η σύζυγος, ο γιός και η κόρη του για να του φάνε την περιουσία! Ο μπάτσος, βιαστής, κακοποιητής και σωματέμπορας, κυκλοφορεί ελεύθερος (πάλι κατόπιν πρότασης του Καραγιάννη) απολαμβάνοντας τα προνόμια του φύλου του, του επαγγέλματος του (μπάτσος) αλλά και της προστασίας που του παρέχουν τα βαθιά συστημικά κυκλώματα trafficking. Άλλωστε υπάρχουν στοιχεία που συνδέουν την υπόθεση της Ηλιούπολης με αυτήν του Κολωνού και κατά συνέπεια με την υπόθεση της Greek police mafia. Οι δικογραφίες βέβαια δεν συνδέθηκαν ποτέ...

Οι συνήγοροι υπεράσπισης των βιαστών και νταβατζήδων, καθόλη τη διάρκεια της δίκης, προσέβαλλαν με σεξιστικά σχόλια τις δύο επιζώσες (η Χ. δεν κατέθεσε), τις απαξίωναν και τις αμφισβητούσαν, αναπαράγοντας την κουλτούρα του βιασμού και τα πατριαρχικά στερεότυπα. Ειδικά στην περίπτωση του μπάτσου Μπουγιούκου, επιστρατεύτηκαν δύο μεγαλοδικηγόροι που έχουν χτίσει καριέρες, υπερασπιζόμενοι/ες, φασίστες, δολοφόνους, βιαστές και μαστροπούς, με αποκορύφωμα τους ναζί της Χρυσής Αυγής. Ο Δ. Γκαβέλας, συνήγορος, μεταξύ

άλλων, του πυρηνάρχη της τοπικής οργάνωσης Νίκαιας Γ. Πατέλη, του τάγματος εφόδου που δολοφόνησε τον αντιφασίστα Π. Φύσσα · και η Β. Πανταζή, με ακόμα πιο «πλούσιο» βιογραφικό, που συμπεριλαμβάνει και τον αρχιναζί Κασιδιάρη και τον Ε. Κορκονέα, δολοφόνο του Α. Γρηγορόπουλου και πολλούς ακόμα βιαστές. Υποβάλλοντας την Ε. στο μαρτύριο, για πολλοστή φορά, να ξαναβιώσει την ψυχική και σωματική κακοποίηση, ενώπιον των κακοποιητών της, των ενόρκων και των δικαστών της.

Όσες και όσοι παρακολουθήσαμε από κοντά αυτή τη δίκη, διαπιστώσαμε ότι στην πραγματικότητα δικάζονταν οι επιζώσες και όχι οι κακοποιητές τους. Ακόμη μια φορά η αστική δικαιοσύνη και τα τσιράκια της, απέδειξαν πως δεν υπάρχει δικαιοσύνη για τους μη προνομιούχους. Η δικαστική αίθουσα, ως μικρογραφία της κοινωνίας που έχουν δημιουργήσει, συμπύκνωσε το πλέγμα των εξουσιαστικών σχέσεων, όπως υφαίνεται από την πατριαρχία, τον καπιταλισμό και τις εξουσίες.

Όλες και όλοι εμείς, σταθήκαμε από την πρώτη στιγμή στο πλευρό της Ε. και της Χ. εκφράζοντας την αλληλεγγύη, την υποστήριξη και τον σεβασμό μας απέναντι στις επιζώσες και θα συνεχίσουμε μέχρι τέλους, εντός κι εκτός της δικαστικής αίθουσας...

**ΚΑΜΙΑ ΜΟΝΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΥΣ
ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ ΤΗΣ
ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΙΣ Ε. ΚΑΙ Χ.**

BIO.ME. Το παράδειγμα της εργατικής αυτοδιαχείρισης

Το εργοστάσιο της BIO.ME ιδρύθηκε το 1982, αποτελώντας θυγατρική της Philkeram Johnson, ιδιοκτησίας της οικογένειας Φιλίππου και κατασκεύαζε δομικά υλικά. Θεωρείτο μια από τις πιο σημαντικές επιχειρήσεις της Βορείου Ελλάδος μέχρι και το 2010, οπότε και παρουσίασε αρνητικό ισολογισμό καθυστερώντας παράλληλα την μισθοδοσία των εργατών. Τον Μάιο του 2011 η επιχείρηση προχώρησε σε παύση πληρωμών και λίγο αργότερα κατέθεσε αίτημα πτώχευσης με αποτέλεσμα να απολυθούν άνω των 70 εργαζομένων.

Τον Οκτώβριο του ίδιου έτους η γενική συνέλευση των εργαζομένων αποφάσισε με συντριπτική πλειοψηφία 97% την ανάληψη της ευθύνης του εργοστασίου. Στις 12 Φεβρουαρίου 2013 οι εργαζόμενοι ξεκίνησαν την λειτουργία του εργοστασίου παράγοντας προϊόντα γενικού καθαρισμού καθώς και κάποια από αυτά που παρασκεύαζαν και παλαιότερα. Πρόκειται για το πρώτο πείραμα εργατικής αυτοδιαχείρισης βιομηχανικής μονάδας στην Ελλάδα, το οποίο έχει λάβει σημαντική υποστήριξη από πλήθος αλληλέγγυων.

Σήμερα, στα πλαίσια της πολιτικής ξεπουλήματος των πάντων, η BIO.ME κινδυνεύει όσο ποτέ. Η δικαστική εξουσία και το κεφάλαιο ξεπούλησαν στα μουλωχτά το οικόπεδο πάνω στο οποίο βρίσκεται το εργοστάσιο σε ένα Fund. Οι εργάτες της BIO.ME. είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν να εργάζονται και να παράγουν στο αυτοδιαχειρίζομενο εργοστάσιο.

«Εμείς οι εργάτες της BIO.ME δηλώνουμε ότι θα συνεχίσουμε να παράγουμε στο εργοστάσιο, ακόμα και αν το κεφάλαιο και το κράτος μας στείλουν τα ματ. Άλλα και να μας βγάλουν εμείς θα ξαναμπούμε. Γιατί αυτό το μέρος είναι η ζωή μας και γιατί το χρωστάμε σε εσάς. Το χρωστάμε στους δεκάδες χιλιάδες ανθρώπους που βρεθήκαμε μαζί όλα αυτά τα χρόνια. Που ήρθατε στο εργοστάσιο, που τιμήσατε τη δουλειά μας αποκτώντας τα προϊόντα των κόπων μας. Που φωνάξατε μαζί μας στις διαδηλώσεις. Που σιγοτραγουδήσατε σε κάποια συναυλία στο κατειλημμένο εργοστάσιο. Που σταθήκαμε ώμο με ώμο απέναντι απ' την αστυνομία.

Το μοναδικό εργοστάσιο της χώρας που λειτουργεί χωρίς αφεντικά, το μοναδικό εργοστάσιο που πληρώνονται όλοι το ίδιο, το μοναδικό εργοστάσιο που απελευθερώθηκε από τον καπιταλιστή και αποδόθηκε στην κοινωνία, κινδυνεύει. Και ο μόνος που μπορεί να βοηθήσει είσαι εσύ.

Σε αυτά τα 10 χρόνια τα βάλαμε με Θεούς και Δαίμονες. Μας επιτέθηκαν τα MAT, μας έκοψαν το ρεύμα εργολάβοι της ΔΕΗ, μας έβγαλε στο σφυρί η δικαστική εξουσία. Άλλα αντισταθήκαμε και αντέξαμε. Το ίδιο θα κάνουμε και τώρα.

Όμως όσο ακλόνητη κι αν είναι η θέλησή μας η πραγματική μας δύναμη δεν είναι αυτή. Η πραγματική μας δύναμη είσαι εσύ που διαβάζεις αυτές τις λέξεις

Έχουμε ελάχιστο καιρό ακόμα, για να τους μπλοκάρουμε. Και θα το κάνουμε. Κάθε δράση μετράει. Κάθε συζήτηση για τη BIO.ME, κάθε αφίσα, κάθε σύνθημα σε τοίχο, κάθε μοτοπορεία, κάθε συναυλία αλληλεγγύης, κάθε μικροφωνική, κάθε μικρή και μεγάλη συγκέντρωση σε όλη την Ελλάδα. Κάθε παρέμβαση σε ΜΜΕ. Κάθε φήφισμα σωματείου και κάθε υπογραφή. Και όλα αυτά σα ρυάκια να οδηγήσουν σε ένα μεγάλο ποτάμι κόσμου που θα διαδηλώσει στους δρόμους.

Οι νόμοι του κεφαλαίου είναι πανίσχυροι. Άλλα ο νόμος του οργισμένου λαού, μπορεί να τους διαλύσει.» (<https://viomecoop.com/>)

Το παράδειγμα της αυτοδιαχείρισης των μέσων παραγωγής από τους εργαζόμενους, η βιωσιμότητα ενός τέτοιου εγχειρήματος χωρίς αφεντικά και μεσάζοντες, η διανομή των προϊόντων μέσω των δικτύων αλληλεγγύης, η ισότητα και η αλληλεγγύη μεταξύ των εργαζομένων, δίνουν την απάντηση στον κόσμο της εργασίας και σε ολόκληρη την κοινωνία. Στην κοινωνία που μαστίζεται από τη φτώχεια, την ανεργία, την υποαπασχόληση, την ανασφάλιστη εργασία, τις απολύσεις, την ποινικοποίηση του συνδικαλισμού και των απεργιακών κινητοποιήσεων, την υποτίμηση και την εκμετάλλευση...

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΟΥ ΑΥΤΟΔΙΑΧΕΙΡΙΖΟΜΕΝΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΤΗΣ BIO.ME

Για την προλεταριακή αυτομόρφωση

«Ο αναρχικός αγώνας πέρα από την συνειδητή και προταγματική συμμετοχή του στον κοινωνικό πόλεμο, ενάντια στην πολιτική και ταξική κυριαρχία της οικονομικής ολιγαρχίας και των τεχνογραφειοκρατών αλλά και των πολιτικών ελίτ, έχει σαν σημείο αναφοράς την αξιακή θέση ότι πρέπει να υπάρχει διαλεκτική σχέση και συνάφεια ανάμεσα σε μέσα και σκοπούς, αντιτίθεται δηλαδή στο ιησουίτικο δόγμα «Ο σκοπός αγιάζει τα μέσα». Συνειδητά και προταγματικά, προωθεί ανατρεπτικές δράσεις για την ανακατάληψη κάθε κομματιού της δημόσιας ζωής, γιατί το κράτος και τα αφεντικά ζουν εις βάρος του δημοσίου, δηλαδή της κοινωνίας.

Επιχειρεί να δημιουργεί και να προωθεί την αντίληψη και τις πρακτικές της αυτοοργάνωσης σαν βάση αντιθέσμισης και κοινωνικής αυτονόμησης.

Ο απελευθερωτικός αγώνας, αποκτά προοπτική μόνο μέσα από τη συμπόρευση και την όσμωση με την κοινωνική και ταξική σύγκρουση, που είναι άλλοτε σφοδρή και άλλοτε έχει χαρακτηριστικά πιο ήπια. Σύγκρουση που κυριολεκτεί, τόσο περισσότερο, όσο αποτινάζει τον εξουσιαστικό – ιεραρχικό, εξαναγκαστικό πολιτισμό από πάνω της. Από τους εργατικούς αγώνες, τον επαναστατικό συνδικαλισμό, τον εξεγερτισμό, τις αντιεξουσιαστικές κολεκτίβες, τις ελευθεριακές κομμούνες – κοινότητες, τα ελευθεριακά σχολεία, τον αντιμιλταρισμό, τον αντικληρικαλισμό, την κοινωνική οικολογία μέχρι τη σεξουαλική απελευθέρωση, την χειραφέτηση των νέων, των γυναικών και των ομοφυλόφιλων.

Από τους αγώνες ενάντια στην κρατική καταστολή και τον πόλεμο, μέχρι τους οικολογικούς αγώνες, μια ασταμάτητη ώθηση μέσα στην κοινωνία επιδιώκει ακόμη μεγαλύτερη συνολικότητα της ελευθερίας, της ισότητας, της αυτονομίας.»

Πηγή: <https://archive.org/details/pa-kosmos-egxeiridio-istorikothtas-logou-drashs-br>/mode/1up

«Ω! ευγενικοί μου άνθρωποι, η ζωή είναι σύντομη... Αν ζούμε, ζούμε για να πατήσουμε πάνω στα κεφάλια των βασιλιάδων...»

William Shakespeare, Ερρίκος Δ'